

מאות אל עבר

יא שבט תשט | 10/02/1949

מאת Flag of Israel.svg, ויקיפדיה נחלת הכלל,

גמינה

ארבע מאות וחמשים הצעות הוגשו לועדת הסמל והדגל, שאותה הקימה מועצת המדינה הזמנית. חברי הוועדה, ובهم הצייר ראובן רובין והארציאולוג אליעזר סוקניק, דנו שוב ושוב בהצעות השונות לסמל המדינה והחליטו לבסוף, ב'א בשבט תש"ט (10.2.1949), לקבל את הצעות של האחים גבריאל ומקסים שמיר. הצעתם של האחים התבבסה על המנורה, שלדבריהם "מייצגת את עברו המפואר של העם היהודי, ובניגוד למגן דוד - היא סמל שאין מופיע אצל עם או אומה אחרים בעולם". חברי הוועדה ביקשו מהאחים לשימוש דזוקא בצורת המנורה המופיעעה בשער טיטוס שברומא, כדי להמחיש את תקומתו של עם ישראל מהחרבן ומהגלוות. לצדיה של המנורה, הוסיף האחים את ענפי הזית - סמל השלום, והעץ הארץישראלי המוכר ביותר. בדיעבד, כיוונו האחים (גם אם לא הכירו אותו בשעת הכנת הסמל) לפסוקים בספר זכריה (פרק ד) המתארים "מן נכת צְבָב בְּלָה וַגְלָה עַל רֹאשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּרַמְיָה עַלְיָה... וְשִׁנְים זִיתִים עַלְיָה אֲסֵד מִימַיִן בְּגַלָּה וְאֲסֵד עַל שְׁמָלָה". סמל המנורה העתיק שהctrף אל העם היהודי עוד מימי המשכן, מקדש שלמה והבית השני, ושליווה את עם ישראל בכל גלוויותיו, שב הביתה.

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

